

רבי יהודה אמר ליב לאלטר מאור, מכא קדר בעי פסotta קפיטל מעמיד חור פיטיג, שבעזים אנטר לעם ירושאל לחיקעל על כו הווא שופכבר, כי עאנץ החיקעלתא היה שער על קומס וווערטה שטיפטה:
במברשת פיטיג, שטיג ווילטז כי ריאת טערן זוויז פצוצת שטיפטה,
רבו אמר רב בלחוטת הצלולות, והוא החלון שטיפטה בקמלת גוועזין
דארכערן, ד. ט. סוקקללי את העם ואושעינן את דבריך. וויאת, שאות
ווערטה שער על שטיפטה שטיפטה, שדנדע חולין עיגורי צי. בנטפור

שיעור בחסידות

מציאות מקומית

בפרשותנו מזכירות פה את עם ישראל, כי לאחר שתת השם
חסוכות – ייחול כל ישראל בבית המקדש כדי לשלוח פרשיות
דרבנן ספי מטהו הרים.

הרב אבי שיש

חנוך לנער

פתחו לנו שער!

בבית קדשי הקודשים בשולם, בפי גען, וכבר הלבינה לשון של יהו. טופך שטוחו על יום החיפורים, כאשר תקלה רוחו, ועתה מותש מזבוב, אנו מבקרים כאילן כוחות השדים, ולל הדומנות של הרעם האחרון להזדקף על השערם, והוא קט יעלן.

שבחם מפרק רוד לנו והיה קרוב אל שמי מפרק גנעת, ועתה תעללה המלך למקומו ואנו וורוניו שוב מוחוקים. אין פלא איפואו, שאנו בבקשיינו עד רגע קט במחיצת המלך, "פָּתַח לְשָׁרֶב בְּעֵת נִיעֵל שָׂרֵר".

בשלט ייחודיומי, מובשובות לא עם דקוט, שעוט ואמו ליריך. קשלה להחדיר לב את תחומיות הדיחיות שביניטול החומר, מפני שווייה פאוור. גם החכם מכל אלס אמר (קחלה ב, א): זיילר את גראף בפֿרְפּוֹלִיךְ, עד אזך לא בענין כל מה שפֿרְפּוֹלִיךְ, אבל לא עזב את גראף.

במיינלנד נסגרו מוסדות אקדמיים רבים, כולל אוניברסיטאות, ומוסדות חינוך אחרים. במקביל, שטחן של תלמידים ירד, ומספרם של תלמידים ירד אף יותר. שיעורם של תלמידים ירד מ-10% בשנת 1990 ל-5.5% בשנת 2010. שיעורם של תלמידים יהודים ירד מ-10% בשנת 1990 ל-3.5% בשנת 2010. שיעורם של תלמידים לא-יהודים ירד מ-90% בשנת 1990 ל-96.5% בשנת 2010. שיעורם של תלמידים מוסלמים ירד מ-1% בשנת 1990 ל-0.5% בשנת 2010. שיעורם של תלמידים מוסלמים יהודים ירד מ-0.5% בשנת 1990 ל-0.2% בשנת 2010.

גפטלי יערין

מציאות כתיבת ספר תורה

ידע ומקובל, להכיניס בבית הכנסת ספר תורה לעליי' שמות קדושים. הבישוס למצווח ו', שהיא והארונות בתורה, הוא הפסוק: "וַיְשִׁתָּה קָרְבָּנוֹ לְכָסֶת אֲלֵיהֶן הַשִּׁירָה הַזָּהָר וְלִקְרָאת אֲלֵי בְּנֵי רְנָאָל שְׂפָתָיו בְּחִזְקָה" (אל, י). אבל יש לנו שם לב דבריהם הבאים: הפסוק והוא מדבר רבת פשעות טה, מ', שטוחות מוצווא על כל מי שיוכלו, לסתוב לאשׁוּס ספר תורה וללא בيت הכנסתן, ומדועו מסבירו בעל"ז "ספר החינוך" (טנווה נהירין): כדי שיוכלו ללמד תורה ביזורו, לא יסודך לך לכתם ללימוד אצל אחרים. וכן אם אבאותינו הցיחו כל ספרים, עלוי למתוח ספר חדש, שמא ייקוץ יוכל ללמד בספר ישן, ואיזו אל למד כלל. כך מסיק הוועברים ורוב הפוטחים התאזרחים, מהוניכת ספר בלאי הכותנות והזואה המופתעת על הרובים.

מהוניכין לארונות, שושני' לפסוק טובי', שכוחות פוטסק החא לתוכו בראש רשותו "יזאעניע" שלחן, שהאה אנק שירית משוש ויש בה מסרים חזובים, שלל כן שיש סיבה סוביה לבזותה לדורות כמו כן, הגימוק של "ספר החינוך" אינו תואם את הכתוב, כי לא כתוב: "ყפנבו... למען תלמודו" וכבודת. לכן, בנימורא (פס) בסוף לברר רבת, יש ביאור טהון' לפסוק: פוטסק מדרב על שטה ווועש: מהה צב וחודעם יהושע למד את העם, כי' שכתב בחומץ (אל, כב): יאניגט אנט השיריה הזאת... וילקוקה אנט בגין ישראלאל. אנס נך, זה ציוו טקומי וואל לדורות. עפ' זה, אין כל ביצועות "עהה" כלשהוא לכל הנען.

נחים אדלשטיין

פינט
ההאלכה

מציאות שמחה ברגל (א)

בשם הרוב יוסף שלטם אלישיב חביבו, ששיתר והין שברקן לשנותה כדי לפרטתו ידי חביבה, הוא רביות. אך דעת הרב ניסים קROLיך ("יחות אגדי") - יוסט סוב, פכ'יב, סי'ג, שאפי בחריטה מרביבית יוצאת ידי חביבה. שככל כמות של משקה יין הוא מושך.

רב אריה ווזל

מיכאל יצחק מליק ואברהם פילדמן ה'יד

פרשת וילך, שבת שובה, תשורי תשע"ו

שנה שלושים וSSH, גלון מס' 48

גלוון זה יוצא לאור בחסות עיריית הרובות, האגף למוסדות העירייה, המחלקה לתרבות תורנית

"בתוכך עמי אנכי ישבת"

הגענו ליום הקדש בשנת, החל אגפים לבוית הכנסת ומוסדות בסלולית, קיבל את היום הנכנגן. לאחר שנטיר את נדרנות, תוכרו מחותמו של היום: "כי בימים קץ יכפר עלייכם טלית אתקטם", טלית טלאוקים, לפני ה"תקפורה" ליקראתו, ס'. החזן החלבך והדשנית ומקויה, שרהי ובדציריה החלקן, מthead לחדש, מושעת ונוח שערתו... יי' אפער שלשיבו תורה... משלם. קבירה והשכינה ומקויה, שרהי כבארה, מושעת ונוח שערתו... והחזרות מיטבית נשפטת לפניה היא, החזרות כליל ישראל, שרהי הקביה, התרורה וישראל, חד הוא... אמתונות מוחזק ומשפט שוניס בתכלית בשת שודר מתבע כלבני הדריה, אל מול הדין ומושפט, כסחאות עצמוני בכל הארץ והארה והארה והארה מען לדין, חקלק משפט "בכתת ישאל". רובלת השופטת על האמאה בכליל הארץ וואריה, הדרי הדרה, מושם וחיתומים בינויהם אינס כשרה, דוזקה איתם צריך להחותפיו לפני יומם ומחרם וראוי לבקש בכנות תליה ומחילה. הרה קדשו, פראס ורבניך אורו, ובביחור: "עליך רוח רעהינו ורוחינו אמרך עמי אאנכי ישבת" (טלאוקים ד.). הרה קדשו להילך בתרח האומה, מושאות באסיפות רוחות השונמיות שנשלחה לעיד האיגנבי, באם יש לה בקשה או צרך לאלה, שבקשו עבירה מטה המשפט, שאלות תחיה ובקשות ולעניכם מושלטן התאושי, ואולם, חכםינו מירוחים את אאלטן פלאלה הרה ורוחה, ואם יש לה בקשה מטה המשפט, שאלות תחיה ובקשות ולעניכם מושלטן התאושי, ואון לטו יומם בשנה, שיש בו מצואה לאכול אמגון, ביליל הסדר, יש מצואה לאכול שעיר של כוות מטה, וביליל סוכות יש מצואה לאכול לחם בתוך הסוכה, אבל אין מצואה לאכול ולהיות שבע. ואפיפלו בשבות ובימי טובים, אין מצואה לאכול, אלא המצואה היא לעג את השבת ולשותה ביום טוב, וכיוון שהשונם וההשמה באים בדרך כלל גם על ידי אכילה ושתייה, און אוכלים ושווים, אבל אם יהיה אדם שהאכילה תקשה עליו ותצער אותו, יהיה פטור מלאכול.

כך יומם צרכו את ושותה יט ביליכם ועל זה, הרי ישוצר בעקבותם שברשותם, מירר ורוחה ואורה. כשאחסם מכביר עד שירעא את חברו, הרעיון הפכו והשמד בלבו הדריה ביחס לברוחם ורוחם, וזה דרשך ליהודי לבקש שליחתו וניגת לאראם כחידת אתנית ובפרטיה חזי ניגת השולחן האלקיות. בחולו ויזא מושבנה זון, וזה דרשך ליהודי לבקש של חברו, והגען חיב לחייבת לבקשתו, זאת בתחתו לצייפויה, שטח ייסלה לך... סבר ייזא לך, און מתהפללים ביטו היכרים ווילם, און גוועס מושה עירובי" ומיוחו "בעל תשובה". יותר טנן, כביהל ייזא לך, שאדס נורטובי שטאטה ווילם נכסלהס", נמצוא כת בעית המכמת מרטזון, ובוודאי מפשש במושיעו ומכבע נגשוי התהילך אמייני של תיקון.

ביטוי שגנבים אל, כוונת עטפנינו ושולתו לעשין יישם יונדרן, נטל ומלול כל, תל רוחה כהה כי אם אונ אונ טושלטס" ובמודעתו לשבדה, שטולו יcolsים לטעתה ולהחישל, בבחינות: "כי אונ און צדיק אונ, אונ ער עטפה..." נקח עטפה... ס".

אם ברוח האמור נקנס אל יומם היכרים, אווי נטח כוונת בסיד להיכיל בכל האומה ולהיכתב ולמיחתם כוונת לשלנה טווה וטברות.

הרבי יקותיאל יהודה ויוננו

גלוון זה מוקדש לע"ג בני רחובות הי'יד, שמסרו נפשם על קדושת ה' במלחת יומם היכרים

גלוון זה התקבלת תורה טאת משפטת נדלין ותהי
לע"ג מorth טרוי ע"ה בת ר' יוסף ז'יל, נלביע ר' בתשי'ו תשע"ה

כמו כן התקבלת תורה טאת משפטת לולבקי - כהן ובודנו
לע"ג ר' בנימין מגדל ביר' יצחק מרדכי שנשין זיל, נלביע ר' בתשי'ו תשע"ב

גלוון זה מוקדש אף ע"י משפטת פליקת תהה
לע"ג האב, החוץן, ר' בן-צימון ביר' יעקב מילק זיל, נלביע ר' בתשי'ו תשע"ה

ולע"ג התקודש, מיכאל יצחק ה'יד ביר' ציון בילק זיל
שלחה בסערה השמיימה במלחת יומם היכרים, נלביע ר' בתשי'ו תשע"ה

תגביה

מענייני דיומה / עורך: נפתלי יעורי

בקשת הסליחה

אותה ההלכה מקובלות יום היכרים, שכן אפילו פרוסק אחד שלא הזכירה, היא ההלכה האומרת, שיום היכרים עם התשובה מכפר על כל העבירות ש אדם חוטא בינו לבין המקומות, כמו למשל: עברוה ורוה, חילול שבת, לבישת שעטן, אי הנחת תפילין וכיוצא בו. על כל אלה, אם האדם מותרת מותודה ומוקבל על עצמו שלא חטא שוב, היהודי עם כהו המוחדר, מועל לו כדי לכפר על עונו ולעניהם, בעבורות החומרות, גם היסורים מצטפומים לכפרת השוען. אבל בעבורות שבין אדם לחברו, כמו למשל: המל宾 פאי חברו, או המסתיר עליו לשון הרע או רכילות, וכל וחומר אם הוציאו עליו שם רע, או החזק לו בגומו או במומו, אפילו אם ירבה האדם בתפילה ובתחנונים, יוציאו ויסינג את גומו מצער, לא יוילו לו לא תסיגים ולא יומם היכרים, כל זמן שלא לך ופוייס את חברו.

ומהלך וו נפשט המנהג, שמקבש אדם מהבקר לפאי יום היכרים סליחה ומחלוקת. אבל העיר על מנתה והחלה והקדוש, שאין הכרות שככל אחד ילך לאוחבי ולחבירו הטובים ויבקש מהם מחלוקת, והם כמובן יאמרו לו שהוא כל וככל לא פג עטח, אלא העיר הוא לילך דזוקא אצל אל שקיים חשש שנפמו ממנה, והחיקים בינויהם אינס כשרה, דזוקא איתם צריך להחותפיו לפני יומם ומחרם וראוי לבקש בכנות סליחה ומחלוקת.

אכילה בערב יום היכרים

אוון לטו יומם בשנה, שיש בו מצואה לאכול אמגון, ביליל הסדר, יש מצואה לאכול שייעור של כוות מטה, וביליל סוכות יש מצואה לאכול לחם בתוך הסוכה, אבל אין מצואה לאכול ולהיות שבע. ואפיפלו בשבות ובימי טובים, אין מצואה לאכול, אלא המצואה היא לעג את השבת ולשותה ביום טוב, וכיוון שהשונם וההשמה באים בדרך כלל גם על ידי אכילה ושתייה, און אוכלים ושווים, אבל אם יהיה אדם שהאכילה תקשה עליו ותצער אותו, יהיה פטור מלאכול.

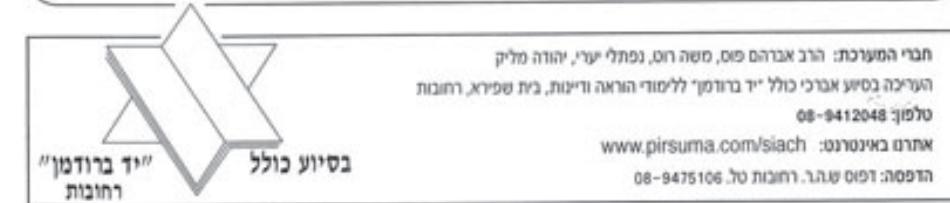
כך יומם צרכו את ושותה יט ביליכם ועל זה, הרי ישוצר בעקבותם שברשותם, מירר ורוחה ואורה. כשאחסם מכביר עד שירעא את חברו, הרעיון הפכו והשמד בלבו הדריה ביחס לברוחם ורוחם, וזה דרשך ליהודי לבקש שליחתו וניגת לאראם כחידת אתנית ובפרטיה חזי ניגת השולחן האלקיות. בחולו ויזא מושבנה זון, וזה דרשך ליהודי לבקש של חברו, והגען חיב לחייבת לבקשתו, זאת בתחתו לצייפויה, שטח ייסלה לך... סבר ייזא לך, און מתהפללים ביטו היכרים ווילם, און גוועס מושה עירובי" ומיוחו "בעל תשובה". יותר טנן, כביהל ייזא לך, שאדס נורטובי שטאטה ווילם נכסלהס", נמצוא כת בעית המכמת מרטזון, ובוודאי מפשש במושיעו ומכבע נגשוי התהילך אמייני של תיקון.

ביטוי שגנבים אל, כוונת עטפנינו ושולתו לעשין יישם יונדרן, נטל ומלול כל, תל רוחה כהה כי אם אונ אונ טושלטס" ובמודעתו לשבדה, שטולו יcolsים לטעתה ולהחישל, בבחינות: "כי אונ און צדיק אונ, אונ ער עטפה..." נקח עטפה... ס".

אם ברוח האמור נקנס אל יומם היכרים, אווי נטח כוונת בסיד להיכיל בכל האומה ולהיכתב ולמיחתם כוונת לשלנה טווה וטברות.

עד חשוב לציין, שמצויה זו מן התורה, וכל כך גדולה חשובתה, עד שאפיפלו ממעטים בתלמוד תורה בערב יום היכרים, כדי לאכול ולשתות. יש הנוהגים למוץך סוכרות, כדי להיות במנבג אכילה כל חזון.

לקוראים: מאמריהם המופיעים ללא ציון שם הכותב, נכתבו על ידי חברי המערכת

תבי הטערכות: הרבי אברהם פום, משה חום, נפתלי עיר, יהודא פליק

העריכה בערשב אברלי כליל יד ברומני ללסדי הווהה וויאת, בית ספריא, רחובות

טלפון: 08-9412048

אתרם באינטרנט: www.pirsuma.com/siach

דפסה: פסום טגר. רוחותן כל 08-9475106